

چون عیسی شاه جلال، با شکوه بی زوال، بازگشت کند به این جهان؛

ایمانداران حقیقی را سوی خود خواند، در آن بهشت جاودان.

شکر و سپاس باد بر نام عیسی! تنها امیدم در این دنیا!

شادانم، حمدش را خوانم، بازگشت منجم را خواهانم!

(۲)

وقتی خداوند عیسی، مظهر ذات خدا، نازل شود ز آسمان!

همه گنهکاران، از هر نقطه جهان، گردند ترسان و پریشان؟

گویند: "ای کوهها، محو کنید ما را؛ شرمنده ایم از روی عیسی!"

وقتی رسد به پایان کار من در این جهان، پرواز کنم سوی عیسی!

تاج جلالش بخشد، با شادی مرا گوید: "ای فرزند، نزد من بیا!"

در نور رویش، روم بسویش، اشک شوق ریزم بهر فیضش!

